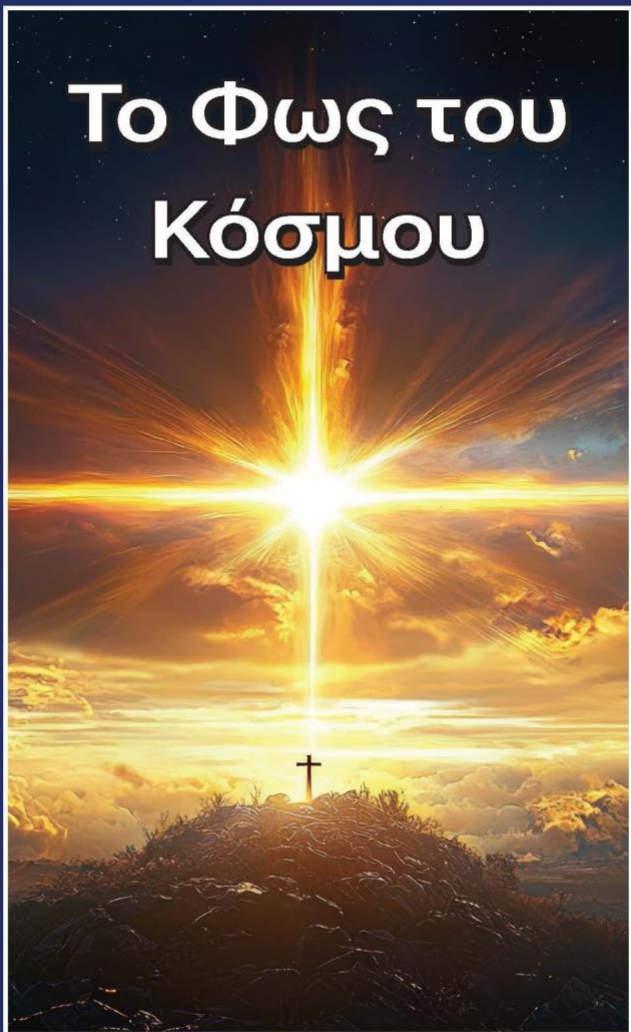

Το Φως του Κόσμου

Το Φως του Κόσμου

*«Ας λάμψει έτσι το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, ώστε να δουν τα καλά σας έργα και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς.» **Ματθαίος 5:16***

Το σκοτάδι χρησιμοποιείται στη Βίβλο ως σύμβολο απομάκρυνσης από τον Θεό και έλλειψης γνώσης σχετικά με Αυτόν και τους σκοπούς Του για την ανθρωπότητα. «Ο Θεός είναι φως, και δεν υπάρχει καθόλου σκοτάδι μέσα Του», έγραψε ο Απόστολος Ιωάννης. (1 Ιωάννη 1:5). Όσοι γνωρίζουν τον Θεό όπως Αυτός αποκαλύπτεται μέσω του Λόγου Του και προσπαθούν να κάνουν το θέλημά Του, παρουσιάζονται βιβλικά ως περπατούντες «στο φως». Όλοι οι άλλοι λέγεται ότι περπατούν «στο σκοτάδι». 1 Ιωάννη 1:6,7

Αυτό το συμβολικό σκοτάδι έπεσε πάνω στην ανθρωπότητα εξαιτίας της αμαρτίας, με τους πρώτους γονείς μας να είναι οι αρχικοί αμαρτωλοί. Επέλεξαν να παρακούσουν τον νόμο του Θεού και, με αυτόν τον τρόπο, επέφεραν τον θάνατο στον εαυτό τους και σε όλους τους απογόνους τους. Ο Παύλος έγραψε: «Όπως με την ανυπακοή ενός ανθρώπου πολλοί [δηλαδή, ολόκληρο το ανθρώπινο γένος] έγιναν αμαρτωλοί». (Ρωμαίους 5:19). Αυτό σημαίνει ότι το «σκοτάδι» έχει καλύψει τη γη από τις ημέρες της Εδέμ. Πράγματι, ο προφήτης Δαβίδ το αναφέρει ως μια νυχτερινή εμπειρία, για την οποία έγραψε: «Το κλάμα μπορεί να διαρκέσει μια νύχτα», και στη συνέχεια

πρόσθεσε την καθησυχαστική υπόσχεση: «Η χαρά έρχεται το πρωί». Ψαλμός 30:5

Κατά τη διάρκεια αυτής της μακράς και θλιβερής νύχτας, κατά την οποία, ως επί το πλείστον, οι άνθρωποι ζούσαν χωρίς τον Θεό και χωρίς ελπίδα, ο Θεός είχε τους μάρτυρές Του στη γη, οι οποίοι, είτε με το χέρι του Θεού πάνω τους, είτε με τη δική τους πιστή μαρτυρία σχετικά με Αυτόν, υπήρξαν ως φώτα σε σκοτεινό τόπο. Ποτέ αυτοί οι μάρτυρες δεν έπεισαν σημαντικό αριθμό ανθρώπων για την αλήθεια που αφορά τον Θεό, αλλά συχνά έχουν χρησιμεύσει ως οδηγοί για όσους αναζητήσαν τον Θεό με ειλικρινή προσπάθεια να Τον βρουν και να Τον υπηρετήσουν. Πράξεις 17:27

Αν επιστρέψουμε στην εποχή του Κατακλυσμού, διαπιστώνουμε ότι τότε ο Νώε ήταν μάρτυρας του Παντοδύναμου Θεού, του Δημιουργού. Ο Απόστολος Πέτρος μας πληροφορεί ότι ο Νώε ήταν «κήρυκας της δικαιοσύνης». (2 Πέτρου 2:5). Δεν μεταρρύθμισε τον κόσμο της εποχής του, αλλά υπήρξε φως σε αυτόν τον κόσμο, διότι έδωσε μαρτυρία για τον Θεό και το σχέδιο του Θεού σχετικά με τον επερχόμενο Κατακλυσμό. Η στάση του Νώε υπέρ του Θεού και της δικαιοσύνης δικαιώθηκε με την έλευση του Κατακλυσμού.

Κατά τη διάρκεια όλων αυτών των αιώνων πριν από την Πρώτη Παρουσία του Ιησού, ο Θεός επέδειξε τη προστατευτική Του δύναμη στη ζωή των μαρτύρων Του με θαυματουργό τρόπο, και αυτό συνέβαλε στην ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της μαρτυρίας τους. Μέσω του προφήτη Ησαΐα ο Κύριος υποσχέθηκε: «Κανένα όπλο που σχηματίζεται

εναντίον σου δεν θα ευοδωθεί», και αυτό ισχύει κυριολεκτικά σε σχέση με όλους τους πιστούς μάρτυρες Του κατά τη διάρκεια εκείνων των αρχαίων χρόνων. Ησαΐας 54:17

Οι εχθροί του Ιωσήφ τον πούλησαν ως σκλάβο στην Αίγυπτο, αλλά μέσω των θαυμαστών προνοιών του Θεού έγινε ο ηγεμόνας της Αιγύπτου και ο σωτήρας του λαού του. Πόσο θαυμαστά αυτό κατέδειξε τη δύναμη και τη δόξα του Θεού του Ιωσήφ! Δεν υπάρχει καμία αναφορά ότι ο Ιωσήφ κήρυξε ποτέ κάποιο μακρύ κήρυγμα για τον Θεό. Η ζωή του, που χαρακτηριζόταν από πίστη « », και τα περιστασιακά «λόγια στην κατάλληλη στιγμή» με τα οποία γνωστοποιούσε την πίστη του, ήταν πιο εύγλωττα από οποιαδήποτε ομιλία θα μπορούσε να είχε κάνει, ειδικά δεδομένου ότι ο Θεός δικαίωσε ανοιχτά την πίστη του και ανταμείωσε την πιστότητά του.

Αργότερα, όταν ανέβηκε στην εξουσία στην Αίγυπτο ένας Φαραώ που δεν είχε γνωρίσει τον Ιωσήφ, οι Ισραηλίτες, που τότε ζούσαν στη γη και είχαν αυξηθεί σημαντικά σε αριθμό, έγιναν δούλοι. Κατ' ειδοθεία του Κυρίου, ο Μωυσής αναδείχθηκε για να τους ελευθερώσει. Το όνομα και η δόξα του Θεού διακυβεύονταν καθώς ο Μωυσής και ο Ααρών εμφανίστηκαν ενώπιον του Φαραώ για να απαιτήσουν την απελευθέρωση των Ισραηλιτών.

Ο ίδιος ο Μωυσής ήταν ανίκανος να εκπληρώσει το σχέδιο του Κυρίου για τον λαό Του, αλλά στάθηκε πιστά στο πλευρό του Κυρίου και, στο όνομα του Κυρίου, απαίτησε την απελευθέρωση των Ισραηλιτών. Γνωρίζουμε το αποτέλεσμα. Πληγή μετά από πληγή

έπεσε πάνω στους Αιγύπτιους, και τελικά ο θάνατος των πρωτότοκων τους. Τότε ο βασιλιάς απαίτησε τα εβραϊκά παιδιά να εγκαταλείψουν τη χώρα, πράγμα που και έκαναν.

Ωστόσο, ο Φαραώ άλλαξε γνώμη και έστειλε τον στρατό του να ανακτήσει τους Ισραηλίτες. Και πάλι, ο Κύριος παρενέβη, ανοίγοντας ένα πέρασμα μέσα από την Ερυθρά Θάλασσα για τον λαό Του και επιτρέποντας στα νερά να κλείσουν πάνω στον αιγυπτιακό στρατό καθώς προσπαθούσαν να τους ακολουθήσουν. Τότε ακούστηκε εκείνο το μεγαλοπρεπές άσμα της απελευθέρωσης: «Θα ψάλλω στον Κύριο, διότι θριάμβευσε ένδοξα· το άλογο και τον αναβάτη του έριξε στη θάλασσα. Ο Κύριος είναι η δύναμή μου και το άσμα μου, και έγινε η σωτηρία μου». Έξοδος 15:1,2

Αυτή η λαμπρή μαρτυρία της ικανότητας του Θεού να πολεμά για τον λαό Του και να τον ελευθερώνει δεν εντυπωσίασε τους Ισραηλίτες αρκετά ώστε να τους επιτρέψει να εναποθέσουν την πλήρη εμπιστοσύνη τους σ' Αυτόν για να προχωρήσουν και να καταλάβουν τη Γη της Επαγγελίας. Απέρριψαν την αναφορά των δύο πιστών κατασκόπων, του Καλέβ και του Ιησού του Ναυή, και ψήφισαν κατά της προσπάθειας να εκδιώξουν τους Χανααναίους από τη γη. Εξαιτίας αυτού, ο Θεός τους άφησε να περιπλανιούνται στην έρημο για σαράντα χρόνια.

Ωστόσο, τους φρόντισε με θαυματουργό τρόπο. Τους έδωσε μάννα από τον ουρανό, και νερό αναβλύζει από έναν βράχο για να τους αναζωογονήσει. Τους έδωσε μια σκηνή του μαρτυρίου ως κέντρο λατρείας. Καθ' όλη

αυτή την περίοδο, όπως υπενθύμισε ο Μωυσής στους Ισραηλίτες: «Για όλα αυτά τα σαράντα χρόνια τα ρούχα σας δεν φθαρτήκαν, και τα πόδια σας δεν έβγαλαν φουσκάλες ούτε πρήστηκαν». (Δευτερονόμιο 8:4). Ο Μωυσής γνώριζε ότι ήταν ο Κύριος που φρόντιζε τον λαό Του κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους στην έρημο, αλλά φοβόταν μήπως το ξεχάσουν και τους υπενθύμισε ότι ήταν ο Θεός που «σας οδήγησε μέσα από την απέραντη και τρομερή έρημο, εκείνη τη διψασμένη και άνυδρη γη, με τα δηλητηριώδη φίδια και τους σκορπιούς της. Σας έδωσε νερό από σκληρό βράχο». Δευτερονόμιο 8:15

Ήταν ο Κύριος που έκανε αυτά τα πράγματα για τον Ισραήλ, και έτσι, μέσω της σχέσης Του μαζί τους και παρά την έλλειψη πίστης από την πλευρά τους, χρησιμοποιούνταν ως μάρτυρές Του. Αυτό συνέχισε να ισχύει καθώς, υπό την ηγεσία του Ιησού του Ναυή, και με ένα άλλο θαύμα, τους επέτρεψε να διασχίσουν τον ποταμό Ιορδάνη και να καταλάβουν τη Γη της Επαγγελίας.

Καταρρέοντες τοίχοι

Μόλις μπήκαν στη Χαναάν, οι Ισραηλίτες βρέθηκαν αντιμέτωποι με την οχυρωμένη και περιτειχισμένη πόλη της Ιεριχώ. Δεν μπορούσαν να προχωρήσουν στην κατάκτηση της γης μέχρι να κατακτήσουν αυτή την πόλη, αλλά δεν ήταν σε θέση να το κάνουν με τη δική τους σοφία και τη δική τους δύναμη. Τότε, καθώς «ο Ιησούς βρισκόταν κοντά στην Ιεριχώ, σήκωσε το βλέμμα του και είδε έναν άνδρα να στέκεται μπροστά του με ένα ξίφος τραβηγμένο στο χέρι. Ο Ιησούς

πλησίασε τον άνδρα και τον ρώτησε: “Είσαι με το μέρος μας ή με το μέρος των εχθρών μας;”» Ιησούς 5:13-15

Ο άνδρας με το ξίφος στο χέρι παρουσιάστηκε ως ο «αρχηγός του στρατού του Κυρίου», δηλαδή των αγγελικών στρατιών του Κυρίου. Ως αγγελιοφόρος του Κυρίου, αυτός ο «άνδρας» εξήγησε στον Ιησού τη στρατηγική που έπρεπε να ακολουθηθεί για την κατάληψη της Ιεριχώ. Ο Ιησούς ακολούθησε αυτές τις οδηγίες, και τα τείχη της πόλης κατέρρευσαν μπροστά τους. «Έτσι, ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιησού, και η φήμη του εξαπλώθηκε σε όλη τη γη.» Ιησούς 6:27

Μια άλλη εξαιρετική νίκη που έφερε δόξα στον Κύριο ήταν η ήττα των Μιδιανιτών από τον Γιδεών με τη μικρή ομάδα των τριακοσίων ανδρών του. Και πάλι, ήταν ο Κύριος που κέρδισε τη νίκη. Όταν οι τριακόσιοι του Γιδεών, εκτελώντας τις οδηγίες του αρχηγού τους, έσπασαν τα πήλινα αγγεία, αφήνοντας το φως των πυρσών τους να λάμψει στο σκοτάδι, και φύσηξαν τις σάλπιγγές τους και φώναξαν: «Το ξίφος του Κυρίου και του Γιδεών», «ο Κύριος έστρεψε το ξίφος του καθενός εναντίον του συντρόφου του, σε ολόκληρο το στράτευμα [των Μιδιανιτών]: και το στράτευμα έφυγε». Κριτές 7:20-22

Ο Ιεχωβά είναι ο Θεός

Μέσω του προφήτη Ηλία, ο Θεός φανέρωσε επίσης τη δόξα Του με έναν πολύ εντυπωσιακό τρόπο. Λόγω της επιρροής της Ιεζάβελ, της συζύγου του βασιλιά Αχαάβ, ο Ισραήλ είχε οδηγηθεί στην ειδωλολατρική λατρεία του Βάαλ. Κατ’ εντολή του Κυρίου, ο Ηλίας οργάνωσε

μια δοκιμασία στο όρος Καρμέλ, ώστε να αποδειχθεί αν ο Ιεχωβά ή ο Βάαλ ήταν ο αληθινός και ζωντανός Θεός. Συμφωνήθηκε ότι αυτός που θα έκανε τη φωτιά να κατέβει από τον ουρανό και να κατακαύσει μια θυσία που θα του προσφερόταν, θα ήταν ο αληθινός Θεός.

Εκείνη την ημέρα υπήρχε τεράστια συγκέντρωση πάνω και γύρω από το όρος Καρμήλ. Ο Ηλίας επέμενε οι ιερείς του Βάαλ να κάνουν πρώτοι την επίδειξή τους, πράγμα που έκαναν, αλλά δεν πέτυχαν κανένα αποτέλεσμα. Όλη την ημέρα αγωνίζονταν και φώναζαν προς τον Βάαλ, αλλά ο Βάαλ δεν απάντησε. Ο Ηλίας τους χλεύαζε λέγοντας: «Φωνάξτε πιο δυνατά! Σίγουρα είναι θεός! Ίσως είναι βυθισμένος σε σκέψεις, ή απασχολημένος, ή ταξιδεύει. Ίσως κοιμάται και πρέπει να ξυπνηθεί». 1 Basileiōn G' 18:27

Οι ιερείς του Βάαλ συνέχισαν τις αγωνιώδεις κραυγές τους προς τον θεό τους μέχρι την ώρα της «απογευματινής θυσίας». Τότε ο Ηλίας κάλεσε τον λαό να πλησιάσει για να παρακολουθήσει τη δοκιμασία που θα έκανε. Ετοίμασε ένα βωμό και έβαλε πάνω του μια θυσία. Στη συνέχεια, για να αποδείξει ότι δεν γινόταν κανένα τέχνασμα, έσκαψε ένα χαντάκι γύρω από τον βωμό και το γέμισε με νερό, διαβρέχοντας τον βωμό και τη θυσία με νερό. Τότε ο Ηλίας προσευχήθηκε:

«Κύριε, Θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ισραήλ, ας γίνει γνωστό σήμερα ότι εσύ είσαι ο Θεός στον Ισραήλ και ότι εγώ είμαι ο δούλος σου και έκανα όλα αυτά τα πράγματα σύμφωνα με την εντολή σου. Άκουσέ με, Κύριε, απάντησέ μου, ώστε αυτός ο λαός να γνωρίσει

ὅτι ἐσύ, Κύριε, εἶσαι ὁ Θεός, καὶ ὅτι ἐπαναφέρεις τὶς καρδίαις τοὺς πίσω σε σένα.» 1 Basileiōn G' 18:36,37

Σε ἀπάντηση σε αὐτὴ τὴν εὐγλωττὴ προσευχή, με τὴν ὁποία ζητοῦσε ἀπὸ τὸν Θεό νὰ δικαιώσει τὸ ὄνομά Του ἐνώπιον τοῦ λαοῦ Του, κατέβηκε φωτιά καὶ κατέκαψε τὸ ὀλοκαύτωμα, τὰ ξύλα, τὶς πέτρες καὶ τὸ χῶμα, καὶ ἔλιωσε τὸ νερό που βρισκόταν στο χαντάκι. Ὄταν τὸ εἶδε ὅλος ὁ λαός, ἔπεσαν με τὰ πρόσωπά τους πρὸς τὰ κάτω καὶ εἶπαν: «Ὁ Κύριος, Αὐτός ἐστὶν ὁ Θεός· ὁ Κύριος, Αὐτός ἐστὶν ὁ Θεός». Basileiōn G' 18:38,39

Η καταστροφή του ασσυριακού στρατού

Κατὰ τὴ βασιλεία τοῦ βασιλιά Εζεκία, ὁ Σενναχειρίμ, βασιλιάς τῆς Ασσυρίας, σε μιὰ ἐπιθετικὴ ἐκστρατεία, ἀπαίτησε νὰ τοῦ παραδοθεῖ ἡ Ἱερουσαλήμ. Ἐστειλε ἓναν ἀγγελιοφόρο στὸν Εζεκία ζητώντας τὴν παράδοσή του, ἀλλὰ τὸ αἶτημα δὲν ἐγίνε δεκτό. Ὁ ἀγγελιοφόρος στάλθηκε ξανά, με τὸ ἀκόλουθο μήνυμα:

«Μὴν ἀφήσεις τὸν θεό στὸν ὁποῖο βασίζεσαι νὰ σε ἐξαπατήσει ὅταν λέει ὅτι ἡ Ἱερουσαλήμ δὲν θὰ παραδοθεῖ στα χέρια τοῦ βασιλιά τῆς Ασσυρίας. Σίγουρα ἔχεις ἀκούσει τι ἔχουν κάνει οἱ βασιλιάδες τῆς Ασσυρίας σε ὅλες τὶς χώρες, καταστρέφοντάς τὶς ἐντελῶς. Καὶ ἐσύ θὰ σωθεῖς; Μήπως τοὺς ἔσωσαν οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν που καταστράφηκαν ἀπὸ τοὺς προκατόχους μου — οἱ θεοὶ τοῦ Γοζάν, τοῦ Χαρράν, τοῦ Ρεζέφ καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Εδέμ που βρισκόταν στο Τελ-Ασσάρ; Πού ἐστὶν ὁ βασιλιάς τῆς Χαμάθ ἢ ὁ βασιλιάς τῆς Ἀρπάδ; Πού ἐστὶν οἱ βασιλιάδες τῆς Λαίρ, τῆς Σεφαρβαΐμ, τῆς Χένα καὶ τῆς Ἰββά;» 2 Basileiōn D' 19:10-13

Εδώ υπήρχε μια άμεση πρόκληση προς την ικανότητα του Θεού του Ισραήλ να ανατρέψει το σχέδιο του Σενναχειρίμ να καταλάβει το και να υποδουλώσει την Ιερουσαλήμ. Κατόπιν συμβουλής του προφήτη Ησαΐα, ο βασιλιάς Εζεκίας προσευχήθηκε θερμά στον Θεό, λέγοντας:

«Ω Κύριε Θεέ του Ισραήλ, που καθιστάς ανάμεσα στα χερουβεΐμ, εσύ μόνος είσαι ο Θεός πάνω σε όλα τα βασίλεια της γης. ... Κύριε, άκου τα λόγια που έστειλε ο Σενναχειρίμ για να χλευάσει τον ζωντανό Θεό. Είναι αλήθεια, Κύριε, ότι οι βασιλιάδες της Ασσυρίας έχουν ερημώσει αυτά τα έθνη και τις χώρες τους. Έριξαν τους θεούς τους στη φωτιά και τους κατέστρεψαν, διότι δεν ήταν θεοί, αλλά μόνο ξύλο και πέτρα, φτιαγμένα από ανθρώπινα χέρια. Τώρα, Κύριε Θεέ μας, ελευθέρωσε μας από το χέρι του, ώστε όλα τα βασίλεια της γης να γνωρίσουν ότι εσύ μόνος, Κύριε, είσαι ο Θεός». xBasileiōn D' 19:15-19

Ο Κύριος απάντησε σε αυτή την προσευχή μέσω του προφήτη Ησαΐα, διαβεβαιώνοντας τον προφήτη και τον βασιλιά ότι θα υπερασπιζόταν πράγματι την Ιερουσαλήμ, «για χάρη Μου και για χάρη του δούλου Μου Δαβίδ». Διαβάζουμε επίσης: «Εκείνη τη νύχτα, ο άγγελος του Κυρίου βγήκε και χτύπησε στο στρατόπεδο των Ασσυρίων 185.000 άνδρες· και όταν ξύπνησαν νωρίς το πρωί, ιδού, ήταν όλοι νεκροί. Έτσι, ο Σενναχειρίμ, βασιλιάς της Ασσυρίας, αποχώρησε. Επέστρεψε στη Νινευή και έμεινε εκεί». xBasileiōn D' 19:20,34-36

Η δόξα του Θεού στη Βαβυλώνα

Επειδή ο εκλεκτός λαός Του δεν Του παρέμεινε πιστός, ο Κύριος επέτρεψε να αιχμαλωτιστούν στη Βαβυλώνα. Μεταξύ τους, ωστόσο, υπήρχαν μερικοί πιστοί, τους οποίους, ως άτομα, χρησιμοποίησε ως μάρτυρες Του κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας τους. Αξιοσημείωτοι μεταξύ αυτών ήταν ο Δανιήλ και οι τρεις νεαροί φίλοι του, ο Ανανίας, ο Μισαήλ και ο Αζαρίας. Ο «άρχοντας των ευνούχων», υπό τον οποίο υπηρέτησαν αρχικά, άλλαξε τα ονόματά τους σε Βελτσάσαρ, Σανδράχ, Μισάχ και Αβδενεγώ. Δανιήλ 1:6,7

Ο Δανιήλ ξεχώρισε για πρώτη φορά ενώπιον του βασιλιά όταν, με τη βοήθεια του Κυρίου, κατάφερε να ανακαλέσει το όνειρο του Ναβουχοδονόσορα και να ερμηνεύσει τη σημασία του, αφού οι «μάγοι, οι αστρολόγοι, οι μάγοι και οι Χαλδαίοι» είχαν αποτύχει στην προσπάθειά τους να το πράξουν. Αυτή ήταν μια εξαιρετικά αποτελεσματική μαρτυρία για τον Θεό, που οδήγησε τον βασιλιά να αναγνωρίσει στον Δανιήλ: «Σίγουρα ο Θεός σου είναι ο Θεός των θεών και ο Κύριος των βασιλέων και ο αποκαλύπτης των μυστηρίων, διότι μπόρεσες να αποκαλύψεις αυτό το μυστήριο». Δανιήλ 2:47

Στη συνέχεια, ο Δανιήλ ορίστηκε κυβερνήτης ολόκληρης της επαρχίας της Βαβυλώνας, «και αρχηγός των διοικητών πάνω σε όλους τους σοφούς της Βαβυλώνας». Ο Δανιήλ, με τη σειρά του, θυμήθηκε τους τρεις νεαρούς φίλους του και ζήτησε να διοριστούν βοηθοί του. Το αίτημα αυτό έγινε δεκτό.

Ωστόσο, ο Ναβουχοδονόσορ σύντομα ξέχασε αυτό που είχε ομολογήσει σχετικά με τον Θεό του Δανιήλ ως τον «Θεό των θεών και Κύριο των βασιλέων». Ήθελε να αναγνωριστεί ως ανώτατος ηγεμόνας και να λατρεύονται οι θεοί του στο βασίλειο. Έβαλε να ανεγερθεί ένα μεγάλο άγαλμα που συμβόλιζε την εξουσία του ως πολιτικού ηγεμόνα και το δικαίωμά του να απαιτεί από τον λαό να λατρεύει τους θεούς του. Διέταξε όλους τους αξιωματούχους του βασιλείου, σε ένα συγκεκριμένο σήμα, να προσκυνήσουν και να λατρέψουν αυτό το άγαλμα. Όσοι αρνούσαν να υπακούσουν επρόκειτο να ριχτούν σε μια φλεγόμενη κάμινος. Προφανώς, ο Δανιήλ, επειδή «καθόταν στην πύλη του βασιλιά», εξαιρούνταν από αυτή τη διαταγή.

Οι τρεις φίλοι του, ωστόσο, δεν εξαιρούνταν. Εχθροί, ζηλότυποι για τη θέση στην οποία είχαν διοριστεί αυτοί οι Εβραίοι, ανέφεραν ότι δεν είχαν υπακούσει στη διαταγή του βασιλιά να προσκυνήσουν το χρυσό άγαλμά του. Σε έξαλλη οργή, ο Ναβουχοδονόσορ κάλεσε τους τρεις Εβραίους ενώπιόν του, απαιτώντας να μάθει αν η αναφορά ήταν αληθινή. Αυτοί τον διαβεβαίωσαν ότι ήταν. Τότε εκείνος εξέφρασε την προθυμία του να τους δώσει άλλη μια ευκαιρία, αλλά κατέστησε σαφές ότι, αν εξακολουθούσαν να αψηφούν το διάταγμά του, σίγουρα θα ρίχνονταν στον καμίνι. Τότε ο Σαντράχ, ο Μεσάχ και ο Αβενεγώ απάντησαν στον βασιλιά, λέγοντας:

«Βασιλιά Ναβουχοδονόσορ, δεν χρειάζεται να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας ενώπιόν σου για αυτό το θέμα. Αν ριχτούμε στον καυτό κλίβανο, ο Θεός που λατρεύουμε είναι ικανός να μας ελευθερώσει από

αυτόν, και θα μας ελευθερώσει από το χέρι της Μεγαλειότητάς σας. Αλλά ακόμα κι αν δεν το κάνει, θέλουμε να ξέρετε, Μεγαλειότατε, ότι δεν θα λατρεύσουμε τους θεούς σας ούτε θα προσκυνήσουμε το χρυσό άγαλμα που έχετε στήσει.» Δανιήλ 3:16-18

Όλοι θυμόμαστε την κατάληξη. Οι τρεις Εβραίοι ρίχτηκαν στον καμίνι, όπου η φωτιά έκαιγε τόσο άγρια που οι υπηρέτες του βασιλιά που τους έριξαν μέσα εισέπνευσαν τις φλόγες και πέθαναν. Ωστόσο, οι τρεις Εβραίοι προστατεύθηκαν από τη θεία δύναμη.

Τότε ο βασιλιάς, πιθανώς λίγο αβέβαιος ως προς το αν είχε ενεργήσει σοφά ή όχι, αφού οι φλόγες ηρέμησαν κάπως, κοίταξε μέσα στον καμίνι και ανακάλυψε όχι μόνο ότι οι τρεις Εβραίοι ήταν ζωντανοί, αλλά ότι υπήρχε και ένα τέταρτο πρόσωπο μαζί τους, «σαν τον Υιό του Θεού». (Δανιήλ 3:25). Μόνο τα σχοινιά που τους έδεναν είχαν καεί, και εξαιτίας αυτού, ο βασιλιάς τους είδε να περιφέρονται μέσα στη φωτιά. Τότε τους κάλεσε να βγουν από τις φλόγες και είπε:

«Ευλογημένος ο Θεός του Σανδράχ, του Μισάχ και του Αβδενεγώ, ο οποίος έστειλε τον άγγελό Του και έσωσε τους δούλους Του που εμπιστεύτηκαν σ' Αυτόν, και άλλαξαν το διάταγμα του βασιλιά, και παρέδωσαν τα σώματά τους, για να μην υπηρετήσουν ούτε να προσκυνήσουν κανέναν θεό, εκτός από τον δικό τους Θεό. Γι' αυτό εκδίδω διάταγμα, ότι κάθε λαός, έθνος και γλώσσα, που θα μιλήσει κακόλογα εναντίον του Θεού του Σαντράχ, του Μεσάχ και του Αβενεγώ, θα τεμαχιστεί, και τα σπίτια τους θα γίνουν σωρός κοπριάς· διότι δεν υπάρχει άλλος Θεός που να μπορεί να σώσει με αυτόν τον τρόπο.» Δανιήλ 3:28,29

Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε να ανακαλούμε αυτά τα συναρπαστικά περιστατικά, στα οποία ο Κύριος ήταν δοξασμένος στα μάτια όχι μόνο του Ισραήλ, αλλά συχνά και των γειτονικών εθνών, με τον θαυμαστό τρόπο που πολέμησε για τον λαό Του και έσωσε τους πιστούς δούλους Του. Αυτοί ήταν μάρτυρες του Παντοδύναμου Θεού, όχι τόσο επειδή εξηγούσαν τα ένδοξα χαρακτηριστικά Του στον λαό, αλλά επειδή Εκείνος τους έδειξε την εύνοιά Του λόγω της ακλόνητης πίστης τους προς Αυτόν.

«Εσείς είστε οι μάρτυρές μου»

Ο ίδιος ο Θεός συνοψίζει αυτή την άποψη για εμάς πολύ σαφώς και όμορφα, λέγοντας:

«Έτσι λέει ο Κύριος που σε δημιούργησε, Ιακώβ, και αυτός που σε πλάθει, Ισραήλ: Μην φοβάσαι· διότι είσαι λυτρωμένος, σε έχω καλέσει με το όνομά μου· είσαι δικός μου . Όταν περάσεις μέσα από τα νερά [όπως κατά τη διάβαση της Ερυθράς Θάλασσας], θα είμαι μαζί σου· και μέσα από τα ποτάμια [όπως κατά τη διάβαση του Ιορδάνη], δεν θα σε κατακλύσουν· όταν περπατήσεις μέσα από τη φωτιά, δεν θα καείς· ούτε η φλόγα θα σε κατακαύσει. Διότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, ο Άγιος του Ισραήλ, ο Σωτήρας σου· έδωσα την Αίγυπτο ως αντίλυτρο σου, την Αιθιοπία και τη Σεβά αντί για σένα». «Εγώ, εγώ είμαι ο Κύριος· και εκτός από μένα δεν υπάρχει Σωτήρας. Εγώ το δήλωσα, και έσωσα, και το έδειξα, όταν δεν υπήρχε ξένος θεός ανάμεσά σας· γι' αυτό, είστε μάρτυρές μου, λέει ο Κύριος, ότι εγώ είμαι ο Θεός.» Ησαΐας 43:1-3,11,12

Στα ενδιάμεσα εδάφια αυτού του αποκαλυπτικού κεφαλαίου ο Κύριος υποδεικνύει ότι και οι μελλοντικές του πράξεις προς τον λαό του, τον Ισραήλ, θα μαρτυρούσαν επίσης τη δόξα Του. Τα εδάφια 6 και 7 αναφέρουν: «Θα πω στον βορρά: “Παράδωσε”, και στον νότο: “Μην κρατάς πίσω”: φέρτε τους γιους Μου από μακριά, και τις κόρες Μου από τα άκρα της γης· κάθε έναν που ονομάζεται με το όνομά Μου· διότι εγώ τον δημιούργησα για τη δόξα Μου, εγώ τον διαμόρφωσα· ναι, εγώ τον έπλασα».

Αυτό αποτελεί προφανώς αναφορά στην επανασυγκέντρωση του διασκορπισμένου Ισραήλ, όπως αυτή πραγματοποιείται την παρούσα εποχή. Υπάρχουν πολλές προφητείες που δείχνουν ότι αυτό θα λάβει χώρα στο τέλος της παρούσας εποχής. Θα παραθέσουμε μία από αυτές για επιβεβαίωση:

«Ιδού, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, που δεν θα λέγεται πλέον: Ζει ο Κύριος, που ανέβασε τους γιους του Ισραήλ από τη γη της Αιγύπτου· αλλά: Ζει ο Κύριος, που ανέβασε τους γιους του Ισραήλ από τη γη του βορρά και από όλες τις γης όπου τους είχε διασκορπίσει · και θα τους επαναφέρω στη γη τους, την οποία έδωσα στους πατέρες τους. Ιδού, θα στείλω να φέρουν πολλούς ψαράδες, λέει ο Κύριος, και θα τους ψαρέψουν· και μετά θα στείλω να φέρουν πολλούς κυνηγούς, και θα τους κυνηγήσουν». Ιερεμίας 16:14-16

Το γεγονός ότι, κατά τη διάρκεια του περασμένου αιώνα, πολλοί από τους φυσικούς απογόνους του Αβραάμ επέστρεψαν στη Γη της Επαγγελίας με απιστία, παρακινούμενοι όχι από την αγάπη τους για

τον Θεό αλλά από την επιθυμία τους για εθνική κυριαρχία, δεν αναιρεί την έναρξη της εκπλήρωσης αυτών των θαυμαστών προφητειών. Πρέπει να σημειωθεί ότι αυτή η έξοδος από τα έθνη παρομοιάζεται με την έξοδο τους από την Αίγυπτο. Εκείνη την εποχή το κίνητρο ήταν η απόδραση από τη δουλεία, και λόγω της έλλειψης πίστης τους και της εξέγερσής τους εναντίον του Θεού τους, τους επιτράπηκε να περιπλανηθούν στην έρημο για σαράντα χρόνια.

Το ότι πρέπει να περιμένουμε να τους δούμε να συγκεντρώνονται ξανά εν μέσω απιστίας υποδεικνύεται σαφώς από την προφητεία του Ιεζεκιήλ 20:33-37, η οποία αναφέρει:

«Ζω εγώ, λέει ο Κύριος ο Θεός, σίγουρα με ισχυρό χέρι, και με απλωμένο βραχίονα, και με οργή που θα εκχυθεί, θα σας κυβερνήσω· και θα σας βγάλω από τους λαούς, και θα σας συγκεντρώσω από τις χώρες όπου έχετε διασκορπιστεί, με ισχυρό χέρι, και με απλωμένο βραχίονα, και με οργή που θα εκχυθεί. Και θα σας φέρω στην έρημο του λαού, και εκεί θα σας κρίνω πρόσωπο με πρόσωπο. ... Και θα σας κάνω να περάσετε κάτω από τη ράβδο, και θα σας φέρω στο δεσμό της διαθήκης.»

Από αυτή την προφητεία για την επιστροφή του Ισραήλ στη γη του και την επανίδρυσή του ως έθνους προκύπτουν αρκετά σημαντικά στοιχεία. Ένα από αυτά είναι ότι ο Θεός τους κυβερνά με την «οργή» Του για να το επιτύχει αυτό. Αυτή η γλώσσα δεν περιγράφει την εθελοντική επιστροφή ενός λαού που κινείται από αγάπη για τον Θεό του. Πρώτα οδηγούνται στην

«έρημο του λαού». Αυτή η έκφραση υποδηλώνει ότι, για κάποιο διάστημα, οι επιστρέφοντες εξόριστοι θα βρίσκονται στην ίδια σύγχυση και απιστία με τον κόσμο γύρω τους. Ο Θεός τους παρακαλεί «πρόσωπο με πρόσωπο». Δεν θα χρειαζόταν να τους παρακαλέσει αν ήταν ολόψυχα υπέρ Του και είχαν δεχτεί τον Ιησού ως Λυτρωτή τους.

Αφού αναγκαστούν να περάσουν κάτω από τη «ράβδο» της τιμωρίας του Θεού, τελικά οδηγούνται «στο δεσμό της διαθήκης». Αυτό δείχνει ότι, όταν επιστρέφουν αρχικά στη γη τους, δεν βρίσκονται σε σχέση διαθήκης με τον Θεό τους. Το Ιερεμίας 31:31-34 μας πληροφορεί ότι πλησιάζει ο καιρός που ο Κύριος θα συνάψει «νέα διαθήκη με τον οίκο του Ισραήλ και με τον οίκο του Ιούδα». Ωστόσο, αυτό δεν θα συμβεί παρά μόνο αφού οδηγηθούν «κάτω από τη ράβδο» της πειθαρχίας και αφού ανοίξουν τα μάτια τους για να αντικρύσουν τη δόξα του Κυρίου.

Η προφητεία του Ιεζεκιήλ, στα κεφάλαια 38 και 39, μας δίνει μια ένδειξη για το πότε θα συμβεί αυτό. Προφανώς, το Ισραήλ πρόκειται να εδραιωθεί ακόμη πιο σταθερά και να ευημερήσει ως έθνος περισσότερο από ό,τι σήμερα, σε βαθμό που θα προσελκύσει ορδές εισβολέων από το βορρά και από άλλες περιοχές για να εξαπολύσουν επίθεση εναντίον του. Σε αυτή την επίθεση ο Θεός θα πολεμήσει και πάλι για τον λαό Του, όπως έκανε στις παλιές ημέρες.

Η προφητεία αναφέρει ότι ο Θεός θα παρέμβει εναντίον του ηγέτη των εχθρών του Ισραήλ «με λοιμό και αίμα· και θα ρίξω επάνω του, και επάνω στις ομάδες του, και επάνω στους πολλούς λαούς που είναι

μαζί του, βροχή κατακλυσμική, και μεγάλες χαλαζόπετρες, φωτιά και θειάφι». Ιεζεκιήλ 38:22

Το αποτέλεσμα αυτού θα είναι το άνοιγμα των ματιών των εθνών στη δόξα του Θεού. Όχι μόνο αυτό, αλλά ο Ιεζεκιήλ 39:7 δηλώνει: «Έτσι θα κάνω γνωστό το άγιο όνομά μου εν μέσω του λαού μου, του Ισραήλ· και δεν θα τους αφήσω να μολύνουν πλέον το άγιο όνομά μου· και τα [έθνη] θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Άγιος στον Ισραήλ».

Έτσι, όπως ο Θεός δόξασε το όνομά Του με τον θαυμαστό τρόπο που αντιμετώπισε τον Ισραήλ στο παρελθόν, έτσι θα συμβεί και πάλι. Με αυτόν τον τρόπο θα συνεχίσουν να είναι μάρτυρές Του, όχι επειδή επιμελούνται να κάνουν γνωστές τις αρετές του χαρακτήρα Του, αλλά επειδή, όπως και στο παρελθόν, θα τους προστατεύσει και θα τους ελευθερώσει και θα συγχωρήσει τις παραβάσεις τους. Στο ίδιο πνεύμα, ο Κύριος δηλώνει περαιτέρω στον Ισραήλ:

«Δεν μου αγοράσατε κανένα αρωματικό καλάμο, ούτε με περιποιήσατε με το λίπος των θυσιών σας. Αλλά με επιβαρύνετε με τις αμαρτίες σας και με κουράζετε με τα παραπτώματά σας. Εγώ, εγώ ο ίδιος, είμαι αυτός που σβήνω τις παραβάσεις σας, για χάρη μου, και δεν θυμάμαι πλέον τις αμαρτίες σας.» Ησαΐας 43:24,25

Ο Απόστολος Παύλος αναπτύσσει περαιτέρω αυτή τη σκέψη όταν, προβλέποντας την επιστροφή του Ισραήλ στη σχέση της διαθήκης με τον Θεό αφού «εισέλθει ο πλήρης αριθμός των εθνών», λέει: «και με αυτόν τον τρόπο ολόκληρο το Ισραήλ θα σωθεί . Όπως είναι γραμμένο: Ο Λυτρωτής θα έρθει από τη Σιών· θα

απομακρύνει την ασεβεια από τον Ιακώβ. Και αυτή είναι η διαθήκη μου μαζί τους, όταν αφαιρέσω τις αμαρτίες τους. Όσον αφορά το Ευαγγέλιο, είναι εχθροί για χάρη σας· αλλά όσον αφορά την εκλογή, είναι εκλεκτοί εξαιτίας των πατριαρχών, διότι τα δώρα του Θεού και η κλήση Του είναι αμετάκλητα. Όπως εσείς, που κάποτε ήσασταν ανυπάκουοι στον Θεό, έχετε τώρα λάβει έλεος εξαιτίας της ανυπακοής τους, έτσι και αυτοί έχουν τώρα γίνει ανυπάκουοι, για να λάβουν και αυτοί έλεος εξαιτίας του ελέους του Θεού προς εσάς. Διότι ο Θεός έχει υποτάξει όλους στην ανυπακοή, για να δείξει έλεος σε όλους. Ω, πόσο μεγάλα είναι τα πλούτη του Θεού και η σοφία και η γνώση Του! Πόσο αδύνατο είναι για εμάς να κατανοήσουμε τις αποφάσεις Του και τους δρόμους Του!» Ρωμαίους 11:26-33

Μετά από πολλούς αιώνες υπομονετικής αναμονής, κατά τη διάρκεια των οποίων ο Κύριος τιμώρησε τον Ισραήλ στην εξορία του ανάμεσα στα έθνη, θα τους φέρει πίσω κοντά Του και θα συνάψει μαζί τους μια σχέση διαθήκης. Ο Παύλος μας πληροφορεί ότι αυτό θα σημαίνει επίσης «ζωή από τους νεκρούς». Όλο το Ισραήλ, οι ζωντανοί και οι νεκροί, θα χρησιμοποιηθούν και πάλι από τον Κύριο ως μέσο για να αποκαλύψει τη δόξα Του σε αυτούς και σε όλα τα έθνη. Και πάλι, θα είναι μάρτυρές Του, παρόλο που, όπως εξηγεί ο Κύριος, μία από τις συνεισφορές τους προς αυτόν τον σκοπό ήταν οι αμαρτίες τους, οι οποίες απαιτούσαν την άσκηση του ελέους και της αγάπης Του.

Μάρτυρες του Ιησού

Κατά τη διάρκεια της εποχής του ευαγγελίου, το φως της δόξας του Θεού έχει εκδηλωθεί με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο. Όταν ο Ιησούς είπε: «Εσείς είστε το φως του κόσμου», μιλούσε στους μαθητές Του (Ματθαίος 5:14). Η εποχή κατά την οποία ο Θεός φανέρωσε θαυματουργικά το χέρι Του στην προστασία και την ευλογία του εκλεκτού λαού Του, καθώς και στην τιμωρία των εχθρών τους, έφτανε γρήγορα στο τέλος της. Σε λίγα μόνο χρόνια, ο τυπικός λαός του Θεού επρόκειτο να ακούσει εκείνα τα μοιραία λόγια: «Το σπίτι σας θα σας μείνει έρημο» (Ματθαίος 23:38). Τότε το φως του Θεού επρόκειτο να λάμψει μέσω άλλων διαύλων και με διαφορετικά μέσα.

Σε αυτή τη νέα διάταξη ο Ιησούς ήταν ο Ηγέτης, ο Αρχηγός, ο Πρόδρομος. Δήλωσε για τον εαυτό του: «Εγώ είμαι το Φως του κόσμου» (Ιωάννης 8:12). Ο Ιησούς γνώριζε ότι δεν θα παρέμενε προσωπικά στον κόσμο και ότι το έργο του Θεού που του είχε ανατεθεί θα συνεχιζόταν από τους εκπροσώπους Του — τους πρεσβευτές Του. Στην Αποκάλυψη 20:4, αναφέρονται ως εκείνοι που «αποκεφαλίστηκαν για τη μαρτυρία του Ιησού και για τον λόγο του Θεού».

Αυτή η διατύπωση περιγράφει το μαρτύριο, δηλαδή την θυσία της ζωής στην υπηρεσία του Ιησού και του λόγου του Θεού. Κατά τη διάρκεια της εποχής του ευαγγελίου, η πιστότητα οδηγεί στο θάνατο, και μας ενθαρρύνει η υπόσχεση: «Να είσαι πιστός μέχρι θανάτου, και θα σου δώσω το στεφάνι της ζωής». Αποκάλυψη 2:10

Στην αρχή της εποχής, και καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής των αποστόλων, γίνονταν θαύματα που κατέδειχναν τη δόξα του Θεού. Ο Ιησούς θεράπευε τους αρρώστους και ανέστησε τους νεκρούς. Οι απόστολοι έκαναν το ίδιο, αλλά οι ίδιοι πέθαναν, και στους θεατές δεν δόθηκε καμία απόδειξη θεϊκής παρέμβασης ή φροντίδας στη ζωή τους από αυτή την άποψη. Αν και ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς, λίγοι εκτός από τους μαθητές το πίστεψαν. Το άγιο πνεύμα εκχύθηκε πάνω στους μαθητές που περίμεναν την Πεντηκοστή, αλλά οι εχθροί τους αρνήθηκαν να δεχτούν αυτό που είδαν και άκουσαν ως απόδειξη της παρέμβασης του Θεού στις υποθέσεις τους. Αντίθετα, κατηγορήσαν τους μαθητές ότι ήταν μεθυσμένοι.

Λίγο μετά τον θάνατο των αποστόλων, όλες οι θαυματουργικές εκδηλώσεις της θείας προστασίας και αγάπης έπαυσαν, και ο λαός του Κυρίου σε όλη τη διάρκεια της εποχής από τότε καλείται να περπατά εξ ολοκλήρου με πίστη. Έχουν γίνει μάρτυρες του Ιησούς, όχι επειδή η θεία εύνοια εκδηλώθηκε θαυματουργικά προς αυτούς, αλλά επειδή παρέμειναν πιστοί στην κήρυξη του «Ευαγγελίου του Χριστού», το οποίο, όπως δηλώνει ο Παύλος, είναι «η δύναμη του Θεού προς σωτηρία». Ρωμαίους 1:16

Η αποστολή που τους ανέθεσε ο Ιησούς ήταν να γίνουν μάρτυρές Του σε ολόκληρο τον κόσμο κηρύττοντας το Ευαγγέλιο. (Ματθαίος 28:19· Πράξεις 1:8). Σε προηγούμενες εποχές, όταν ο λαός του Κυρίου καλούνταν να είναι μάρτυρές Του, αυτό γινόταν επειδή ο Θεός αποκάλυπτε τη δόξα Του με τον

θαυματουργικό τρόπο που τους αντιμετώπιζε. Στην εποχή του ευαγγελίου, όσοι μαρτυρούν για τον Ιησού το κάνουν κηρύττοντας το θαυμαστό σχέδιο για τη σωτηρία της ανθρωπότητας, το οποίο ο Ιησούς στάλθηκε στον κόσμο για να εκτελέσει. Κηρύττοντας αυτό το Ευαγγέλιο, δεν αναφέρουν μόνο το μεγαλοπρεπές θαύμα της ανάστασης του Ιησού, αλλά και το θαύμα της ανάστασης εκείνων που θα ζήσουν και θα βασιλέψουν μαζί Του.

Επιπλέον, το πλήρες μήνυμα του Ευαγγελίου απαιτεί τη διακήρυξη εκείνου του μεγάλου μελλοντικού θαύματος, το οποίο θα είναι απαραίτητο για την ανάσταση όλων των νεκρών και την αποκατάσταση των πρόθυμων και υπάκουων στην πλήρη τελειότητα της ζωής ως ανθρώπων επί της γης. Καθώς κηρύττουν τα γεγονότα που αφορούν αυτά τα θαύματα, οι μάρτυρες του Ιησού ενισχύονται από τη γνώση τους για όσα συνέβησαν στο παρελθόν. Γνωρίζουν ότι ο Θεός που ελευθέρωσε τον Ισραήλ από την Αίγυπτο, που τους οδήγησε με ασφάλεια μέσα από την Ερυθρά Θάλασσα και πέρα από τον Ιορδάνη ποταμό προς τη νίκη στην Χαναάν, που έστειλε έναν άγγελο και κατέστρεψε έναν ασσυριακό στρατό σε μία νύχτα, και που έσωσε τους τρεις Εβραίους από την πύρινη κάμινο, είναι απολύτως ικανός να εκπληρώσει όλες τις καλές υποσχέσεις Του που αφορούν την απελευθέρωση ολόκληρης της ανθρωπότητας από την αμαρτία και τον θάνατο.

Μόνο μια χούφτα από αυτούς τους μάρτυρες του Ιησού τον είδαν πραγματικά, αλλά πιστεύουν στη μαρτυρία εκείνων που επιβεβαιώνουν το γεγονός ότι

αναστήθηκε από τους νεκρούς. Πιστεύουν επίσης και διακηρύσσουν τη μαρτυρία του Παύλου ότι, όταν ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς, υψώθηκε υπεράνω των αγγέλων, των αρχών και των εξουσιών, και υπεράνω κάθε ονόματος που ονομάζεται, στα δεξιά του Μεγαλοπρεπούς εν υψίστια. (Εφεσίους 1:18-23). Αποδέχονται επίσης και κηρύττουν την περαιτέρω μαρτυρία του Παύλου, η οποία δηλώνει ότι τελικά «κάθε γόνατο θα λυγίσει, ... και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, προς δόξα του Θεού Πατέρα». Φιλιππησίους 2:9-11

Αυτοί οι μάρτυρες του Ιησού χαίρονται που καταλαμβάνουν αυτή τη θέση, ως πρεσβευτές Του, στα σχέδια του Θεού, επειδή ευχαριστιούνται να υπακούουν στη θεία εντολή να τιμούν τον Υιό, όπως τιμούν και τον Πατέρα. Πράγματι, συνειδητοποιούν ότι δεν μπορούν να τιμήσουν καθόλου τον Πατέρα, παρά μόνο μέσω του Υιού. (Ιωάννης 5:23). Γνωρίζουν ότι το να τιμούν και να λατρεύουν τον αναστημένο και δοξασμένο Ιησού, και να υπηρετούν ως μάρτυρές Του, δεν μειώνει τη δόξα του Θεού, διότι συνειδητοποιούν ότι ήταν η δύναμη του Πατέρα που ύψωσε τον Υιό Του σε αυτή την υψηλή θέση στα δεξιά Του.

Ως «μάρτυρες του Ιησού και του λόγου του Θεού», αυτοί προχωρούν με ύμνο δοξολογίας στα χείλη τους — δοξολογία προς τον Θεό για την αγάπη Του, που έστειλε τον Ιησού να γίνει ο Λυτρωτής και Σωτήρας του κόσμου. Δοξάζουν τη θεία σοφία του Θεού που σχεδίασε ένα τόσο γεμάτο αγάπη σχέδιο σωτηρίας, και τη δικαιοσύνη Του που, ενώ δεν μπορούσε να αθωώσει τους ένοχους, έθεσε τα μέσα για να εξαγνίσει

τις αμαρτίες τους με το αίμα του Λυτρωτή. Δοξάζουν τη δύναμη του Θεού, με την οποία κάθε πτυχή του ένδοξου σκοπού Του υλοποιείται και εξασφαλίζεται.

Αυτοί δεν περιφέρονται φωνάζοντας με ενθουσιασμό: «Δόξα στον Κύριο!». Ωστόσο, δοξάζουν και τιμούν τον Θεό, γνωστοποιώντας το σχέδιό Του που βασίζεται στην αγάπη και έχει ως επίκεντρο τον Χριστό, τον Λυτρωτή. Χαίρονται που το άγιο πνεύμα του Θεού τους έχει εξουσιοδοτήσει να είναι μάρτυρες του Ιησού. Χαίρονται που έχουν εξουσιοδοτηθεί να εξηγούν το σχέδιο του Θεού, όπως αυτό αφορά όσους καλούνται να γίνουν συγκληρονόμοι με τον Ιησού στην πνευματική φάση της βασιλείας Του, καθώς και να κηρύττουν την ένδοξη ελπίδα της «αποκατάστασης» για όλη την ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια των χίλιων ετών της βασιλείας του Χριστού.

Ο κόσμος δεν έχει μεταστραφεί

Αυτή η ένδοξη μαρτυρία, η οποία έχει δοθεί καθ' όλη τη διάρκεια των αιώνων από τους μάρτυρες του Ιησού, δεν έχει μεταστρέψει τον κόσμο, ούτε θα τον μεταστρέψει τώρα. Δεν ήταν σχέδιο του Θεού να συμβεί αυτό — η θέλησή Του ήταν το κύριο επίτευγμα αυτού του έργου μαρτυρίας να είναι η προσέγγιση και η ανάπτυξη εκείνων που θα ενταχθούν σε αυτή την ειδική τάξη και θα αποδειχθούν άξιοι να ζήσουν και να βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό.

Παρεμπιπτόντως, άλλοι το έχουν ακούσει και, σε κάποιο βαθμό, έχουν ευλογηθεί. Έτσι, έχουν προετοιμαστεί σε κάποιο βαθμό για τις ευλογίες της βασιλείας που θα φτάσουν στον κόσμο κατά τη

διάρκεια της Χιλιετηρίδας. Εκατομμύρια άλλοι έχουν επίσης ακούσει το μήνυμα, αλλά δεν του έχουν δώσει καμία προσοχή – ωστόσο, έχει αποτελέσει μαρτυρία ακόμη και για αυτούς. Ο Ιησούς είπε ότι «αυτό το ευαγγέλιο της βασιλείας θα κηρυχθεί σε ολόκληρο τον κόσμο, προς μαρτυρία σε όλα τα έθνη· και τότε θα έρθει το τέλος [της εποχής του ευαγγελίου]». Ματθαίος 24:14

Ο Ιησούς παρομοίασε τους μεμονωμένους μάρτυρές Του με κεριά που λάμπουν στο σκοτάδι. Γνωρίζουμε ότι ένα κεριό δεν προβάλλει το φως του σε μεγάλη απόσταση μέσα στο σκοτάδι. Ωφελεί μόνο όσους βρίσκονται κοντά του. Ομοίως, το φως του Ευαγγελίου που λάμπει μέσω των μαρτύρων του Ιησού αποτελεί οδηγό και μεγάλη ευλογία για όσους, με πίστη και αφοσίωση, πλησιάζουν αυτό και τον Κύριο τον οποίο εκπροσωπεί, αλλά ο έξω κόσμος βλέπει μόνο μια ασαφή λάμψη.

Κάποιος έχει πει ότι το φως του Ευαγγελίου, όπως λάμπει μέσω των μαρτύρων του Ιησούς, είναι σαν ένας φάρος στην άκρη του ωκεανού – δεν έχει τοποθετηθεί εκεί για να φωτίζει τον ωκεανό, αλλά για να καθοδηγεί τον ναυτικό. Έτσι, η αλήθεια δεν έχει φωτίσει τον κόσμο κατά τη διάρκεια της εποχής του ευαγγελίου, αν και υπήρξε το μοναδικό φως στον κόσμο. Αυτό το φως, ωστόσο, έχει αποτελέσει οδηγό για τον ίδιο τον λαό του Κυρίου, επιτρέποντάς τους να βρουν και να περπατήσουν στη «στενή οδό» που οδηγεί στη «δόξα, την τιμή και την αθανασία». Ρωμαίους 2:7

«Όπως ο Ήλιος»

Μέσω των μαρτύρων του Ιησού της παρούσας εποχής, το ευαγγέλιο κηρύσσεται μέχρι να έρθει «το τέλος» — το τέλος της εποχής. Η παραβολή του Ιησού για το σιτάρι και το ζιζάνιο αναφέρεται επίσης στο τέλος της εποχής. Οι μάρτυρες του Ιησού, σε αυτή την παραβολή, ονομάζονται «παιδιά της βασιλείας», και όταν το έργο της συγκομιδής ολοκληρωθεί πλήρως, αυτά τα «παιδιά της βασιλείας» λέγεται ότι «θα λάμπουν σαν τον ήλιο στη βασιλεία του Πατέρα τους». Ματθαίος 13:38, 43

Αυτή η λάμψη σαν τον ήλιο θα συμβεί σε σύνδεση με τον Ιησού, τον προφητευμένο «Ήλιο της δικαιοσύνης», ο οποίος πρόκειται να ανατείλει με «ίαση στα φτερά του» για να φωτίσει και να ευλογήσει ολόκληρο τον κόσμο της ανθρωπότητας. (Μαλαχίας 4:2). Οι μάρτυρες του Ιησού θα γίνουν, όλοι μαζί, ως η θριαμβεύουσα εκκλησία, μέρος αυτού του «Ήλιου της δικαιοσύνης», και μαζί με τον Ιησού θα κάνουν τη γνώση της δόξας του Θεού να γεμίσει ολόκληρη τη γη, «όπως τα νερά καλύπτουν τη θάλασσα». Ησαΐας 11:9-40:5

Έτσι, βλέπουμε ότι όταν ο Ιησούς είπε σε εκείνη τη χούφτα μαθητών στους οποίους κήρυξε την Ομιλία του στην Όρος: «Εσείς είστε το φως του κόσμου», εννοούσε ότι τελικά θα ήταν πολύ περισσότερο από ένα απλό φως «μέσα» στον κόσμο. Είναι με τον τελευταίο, περιορισμένο τρόπο που μέχρι τώρα έχουν αφήσει το φως τους να λάμψει. Αυτό δεν οφείλεται σε έλλειψη ζήλου ή ενθουσιασμού εκ μέρους τους, αλλά λόγω των ανθρωπίνων περιορισμών.

Όπως εξήγησε ο Ιησούς, το σκοτάδι αυτού του κόσμου μισεί το φως, και γι' αυτό όσοι κατοικούν στο σκοτάδι συνήθως αποστρέφονται το φως ακόμη και όταν το βλέπουν. Ο Σατανάς φέρει σε μεγάλο βαθμό την ευθύνη γι' αυτό. Ως θεός αυτού του κόσμου, έχει τυφλώσει τα μυαλά εκείνων που δεν πιστεύουν, «ώστε να μην μπορούν να δουν το φως του Ευαγγελίου που αποκαλύπτει τη δόξα του Χριστού, ο οποίος είναι η εικόνα του Θεού». 2 Κορινθίους 4:4

Όταν ανατείλει ο «Ήλιος της δικαιοσύνης» με «ίαση στα φτερά του» και τα «παιδιά της βασιλείας» λάμψουν μαζί του, ο Σατανάς θα δεθεί, ώστε να «μην εξαπατά πλέον τα έθνη». (Αποκάλυψη 20:1-3). Με τον άρχοντα του «σκότους» (Εφεσίους 6:12) να εμποδίζεται έτσι να παρεμβαίνει στη λάμψη του φωτός από αυτόν τον ένδοξο «Ήλιο», ολόκληρος ο κόσμος θα έχει την πλήρη ευκαιρία να γνωρίσει τον Ιεχωβά, τον αληθινό Θεό, και τον αγαπημένο Του Υιό, ο οποίος πέθανε για αυτούς, ώστε να ζήσουν. Τότε θα μαρτυρηθεί σε όλους εκείνη η μεγάλη αλήθεια ότι ο Ιησούς έδωσε τον εαυτό του ως αντίλυτρο για όλους. 1 Τιμόθεο 2:4-6

Το έργο της διαφώτισης ολόκληρης της ανθρωπότητας θα διαρκέσει χίλια χρόνια, τα χίλια χρόνια της βασιλείας του Χριστού. Πρώτα, η ζωντανή γενιά θα έχει στραφεί προς την «καθαρή γλώσσα» που ανέφερε ο προφήτης Ζεφανία. (Ζεφανία 3:8,9). Αυτό θα συμβεί αμέσως μετά την καταστροφή της συμβολικής γης —των σημερινών κακών συστημάτων της— από τη «φωτιά της ζήλιας [του Θεού]», κατά τη μεγάλη «περίοδο θλίψης, όπως δεν υπήρξε ποτέ από τότε που υπάρχει έθνος». Δανιήλ 12:1

Πολλοί από όσους θα περάσουν από αυτή τη «φωτιά» θα είναι εντελώς άγνοια του αληθινού Θεού, εξ ου και η ανάγκη να τους δοθεί το καθαρό μήνυμα της αλήθειας, ώστε να έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν και να υπηρετήσουν τον Θεό σωστά, «με ομόφωνη συναίνεση». Ωστόσο, αυτό θα είναι μόνο η αρχή. Στη συνέχεια θα έρθει η αφύπνιση των πολλών δισεκατομμυρίων που έχουν πεθάνει. Καθώς κάθε γενιά από αυτούς θα ακούει τη φωνή του Κυρίου να τους καλεί να βγουν από τον τάφο, θα χρειαστεί και αυτοί να φωτιστούν. Έτσι, αν και ο «Ήλιος» θα λάμπει καθ' όλη τη διάρκεια της Χιλιετηρίδας, μόνο προς το τέλος της θα έχει εκδιωχθεί πλήρως το σκοτάδι της μακράς νύχτας της αμαρτίας και του θανάτου από το νου όλων των ανθρώπων.

Ο προφήτης Ζαχαρίας μας δίνει μια όμορφη απεικόνιση αυτού. Μιλάει για τα χίλια χρόνια της βασιλείας του Χριστού — εκείνη την περίοδο κατά την οποία θα λάμπει ο «Ήλιος της δικαιοσύνης» — ως μια «ημέρα». Λέει: «Θα είναι μια μοναδική ημέρα — μια ημέρα γνωστή μόνο στον Κύριο — χωρίς διάκριση μεταξύ ημέρας και νύχτας. Όταν έρθει το βράδυ, θα υπάρχει φως». Ζαχαρίας 14:7

«Εκείνη την ημέρα», συνεχίζει ο προφήτης, «θα εκχυθούν ζωντανά νερά από την Ιερουσαλήμ» (Ζαχαρίας 14:8). Αυτός ο «ποταμός», όπως φαίνεται στην Αποκάλυψη 22:1,2, ρέει από τον «θρόνο του Θεού και του Αρνίου». Και στις δύο όχθες του ποταμού βρίσκεται το συμβολικό «δέντρο της ζωής», που φέρει όλους τους απαραίτητους ζωοδότες καρπούς, και «τα φύλλα του δέντρου» είναι «για την ίαση των εθνών».

Τότε θα είναι που το «Πνεύμα και η νύφη» θα πουν:
«Ελάτε... πάρτε δωρεάν το νερό της ζωής».
Αποκάλυψη 22:17

Έτσι, σε αυτόν τον όμορφο συνδυασμό συμβόλων, απεικονίζεται το μελλοντικό έργο των σημερινών μαρτύρων του Ιησού. Προς το παρόν, το μήνυμά μας προς όλους όσους πιστεύουν πλήρως είναι να σηκώσουν τον σταυρό τους και να ακολουθήσουν τον Ιησού μέχρι τον θάνατο. Όταν ολοκληρωθεί το έργο της επιλογής αυτής της πιστής τάξης —του Χριστού, της κεφαλής και του σώματος— και το φως σχετικά με το σχέδιο του Θεού αποκαλυφθεί τότε σε όλη την ανθρωπότητα, η πρόσκληση θα απευθύνεται σε όλους: «Ελάτε... πάρτε δωρεάν το νερό της ζωής».